

KISS BENEDEK
Meggyszedők delelője

*Homokágyon, a meggyfa alatt.
Egyetlen kendővel fejünk alatt.*

*Szőlősorok, gálic-ég-kékek.
Fáradt testek. A mennyből szűrt ének.*

*Renyhén elnyúló testek, zsibbadás.
A kosarakban a meggy vörös halikra-szunnyadás.*

*Pérez lesz ám ebből, az iskolára!
De most a két gyerek s anyjuk is kába.*

*Áttűz a nap a tépett lombok között.
Semmi zaj, távolról csak egy tücsök.*

*Nagy hőség burája alatt a dolgok
bújnak, fonnyadnak, akár a sorsok.*

*Anyám barhett-bugyiján hangya mászik,
ahogy az olcsó ruha s kötényke félrecsúszik.*

*Lábai ledöntött oszlopok, pőrék.
Egy keze markolja a szőlőtőkét.*

*Öcsém szusszantás és horkanás.
Szélről akácok sora vigyáz.*

*S az álmodó, nagy, mélyértelmű csendben
valaki fordul és jóízűt szellent.*

*Istenke mosolyog.
Aztán messziről
felmorran elnyújtottan az ég.*

*Nyihogni kezdenek a fák, és lassan
felriad álmából a bágyadt vidék.*